

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Costin Tudor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Costin Tudor împotriva lui Apostu Daniel, Apostu Viorica, Harcovei Constantin, Harcovei Inga, Cornescu Viorel și Cornescu Cristina cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Costin Tudor, admis apelul declarate de Apostu Viorica, Apostu Daniel și Harcovei Inga și cererea de alăturare la apel depusă de Harcovei Constantin, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și în partea casată emisă o nouă hotărâre, în rest hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iunie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2014, Costin Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Apostu Daniel și Apostu Viorica, intervenient accesoriu notarul public Reșetnicov Ala cu privire la recunoașterea nulității a contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că pînă în anul 2010 a locuit împreună cu soția sa în casa de locuit din satul Ghidighici, mun. Chișinău, iar în anul 2010 au decis să înstrăineze casa în care locuiesc și să procure un apartament cu 2 camere în mun. Chișinău.

Pîrîtul Apostu Daniel, care este o cunoștință mai veche a familiei le-a promis că poate să găsească atît un apartament în mun. Chișinău cît și cumpărători pentru casa de locuit, iar în scurt timp casa a fost vîndută.

Menționează că conform înțelegerii banii din vînzarea casei de locuit i-a luat Apostu Daniel, și deoarece din spusele acestuia, la momentul vînzării casei cu apartamentul nu era totul clar, au rămas să locuiască în casă.

Invocă că peste un timp, Apostu Daniel, le-a comunicat că din cauza necesității eliberării casei, se vor muta cu traiul într-un apartament din str. Sarmisegetusa 1, mun. Chișinău, unde vor locui pînă cînd va găsi un apartament.

Ca urmare, au trecut în apartamentul din Sarmisegetusa 1, mun. Chișinău, însă Apostu Daniel pînă în prezent nu i-a procurat apartamentul promis.

Mai mult decît atît, afirmă că Apostu Daniel nici nu-l vizitează, iar la apelurile telefonice îi comunică să locuiască în liniște mai departe și să nu își facă griji.

Susține reclamantul că apartamentul în care locuiește a fost procurat de Apostu Daniel din banii primiți din vânzarea casei de locuit din satul Ghidighici, însă actele pentru acest apartament nu au fost perfectate pe numele său ci pe numele lui Apostu Daniel, care l-a dus în eroare și a acționat contrar înțelegerii, deoarece contractul de vânzare-cumpărare a fost unul condiționat.

Concomitent menționează reclamantul că în anul 2012 a primit prin moștenire de la sora sa casa de locuit din strada Vasilenco 26, mun. Chișinău, fapt cunoscut de Apostu Daniel.

În luna martie 2012, dînsul s-a îmbolnăvit grav fiind internat în spital, iar la externare, Apostu Daniel i-a spus ca pentru a fi în siguranță, este necesar să perfecteze actele pentru casa de locuit din strada Vasilenco 26, mun. Chișinău pe numele său.

Remarcă că nu a intenționat vânzarea casei din strada Vasilenco 26, mun. Chișinău și nu a avut careva înțelegeri cu Apostu Daniel în acest sens, însă la inițiativa ultimului a mers la notar unde a semnat o foaie curată.

Careva bani nu a primit, iar cînd peste timp a mers să vadă casa primită ca moștenire a aflat că aceasta a fost înstrăinată altor persoane.

Reclamantul mai invocă că, contractul de vânzare-cumpărare a casei din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău este nul, deoarece dînsul nu a vîndut casa respectivă nimănui și nici nu a primit careva bani din contravaloarea acestui bun.

Astfel, cu referire la prevederile art. 220 Cod civil, consideră că tranzacții încheiate în privința casei de locuit din satul Ghidighici, mun. Chișinău și a casei de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău contravin legii și nu corespund voinței părților în momentul semnării, respectiv, urmează să fie declarate nule.

Solicită recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit din or. Ghidighici mun. Chișinău și a contractului de vânzare-cumpărare a casei de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău încheiat între el - Costin Tudor și Apostu Daniel.

La 24 februarie 2015, Costin Tudor a depus cerere de completare și concretizare a cerințelor împotriva lui Apostu Daniel, Apostu Viorica, Harcovei Constantin, Harcovei Inga, Cornescu Viorel și Cornescu Cristina cu privire la recunoașterea nulității a contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea cererii a invocat că suplimentar la cele menționate în cererea de chemare în judecată inițială mai are pretenții și față de Harcovei Constantin și Harcovei Inga cu privire la recunoașterea nulității a contractului de vânzare-cumpărare încheiat ulterior între Apostu Viorica și Harcovei Constantin în privința casei de locuit din str. Valea Cînepii 12, s. Ghidighici, mun. Chișinău.

Susține că înaintează cerințele în acest sens, deoarece nu a semnat nici un document în privința vînzării casei în litigiu lui Harcovei Constantin și nu a vîndut casa acesteia din urmă, iar Apostu Daniel și Apostu Viorica l-au dus în eroare cu privire la acest fapt.

De asemenea indică reclamantul că urmează să fie declarat nul și contractul de vânzare-cumpărare nr. 576 din 20 ianuarie 2014, încheiat între Cornescu Viorel și

Apostu Viorica în privința cotei-părți în mărime de 17/200 din casa de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău dat fiind faptul că acesta este un contract subsecvent contractului de vânzare-cumpărare încheiat între el și Apostu Viorica în anul 2012.

Prin urmare, invocând prevederile art. art. 199 alin. (2), 219 alin. (1) și (2), 220 alin. (1) și (2) Cod Civil care reglementează consimțământul, efectele nulității actului juridic și nulitatea actului juridic ce contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri, menționează că în cazul ambelor contracte încheiate cu Apostu Viorica consimțământul său și a soției sale nu a fost manifestat, iar ca urmare a realizării efectului retroactiv al nulității actului juridic urmează să-i revină în proprietate ambele bunuri imobile de care a fost lipsit ilegal de Apostu Daniel.

La fel, reclamantul subliniază că, la semnarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007, încheiat între soția sa - Costin Maria și Apostu Viorica în privința casei de locuit din str. Valea Cînepii 12, s. Ghidighici, mun. Chișinău, trebuia să existe și acordul său în calitate de soț pentru înstrăinarea acestui bun imobil însă, la încheierea acestuia contract nu a existat acordul nici unuia din soți.

Solicită a recunoaște nulității a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007 încheiat între Costin Maria și Apostu Viorica în privința casei de locuit din str. Valea Cînepii 12, satul Ghidighici, mun. Chișinău, contractului de vânzare-cumpărare nr. 2717 din 10 iulie 2007 încheiat între Apostu Viorica și Apostu Daniel pe de o parte și Harcovei Constantin și Harcovei Inga pe de altă parte, în privința casei de locuit și a terenului situate pe adresa str. Valea Cînepii 12, s. Ghidighici, mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 21 mai 2012 a cotei-părți în mărime de 17/200 din casa de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău, încheiat între Costin Tudor și Apostu Viorica și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 576 din 20 ianuarie 2014, încheiat între Cornescu Viorel și Apostu Viorica a cotei-părți în mărime de 17/200 din casa de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău (f.d. 101-1-2 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 iunie 2015 acțiunea a fost admisă parțial fiind constatată nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007 încheiat între Costin Măria și Apostu Viorica având ca obiect imobilul situat în mun. Chișinău, s. Ghidighici, str. Valea Cînepii 12, cu aducerea părților la poziția inițială și contractului de vânzare-cumpărare nr. 2717 din data de 10 iulie 2007 încheiat între Apostu Viorica, Apostu Daniel și Harcovei Inga, având ca obiect imobilul situat în mun. Chișinău, s. Ghidighici, str. Valea Cînepii 12, cu aducerea părților la poziția inițială, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată, a fost încasat de la Apostu Viorica în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1210 lei și de la Harcovei Inga în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1710 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Costin Tudor, admis apelul declarat de Apostu Viorica, Apostu Daniel și Harcovei Inga și cererea de alăturare la apel depusă de Harcovei Constantin, casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretențiilor înaintate de Costin Tudor și încasării din contul lui Harcovei Inga și Apostu Viorica a taxei de stat și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu privire a cerințele lui Costin Tudor privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007 și contractului de vânzare-cumpărare nr. 2717 din 10 iulie 2007 a invocat

prevederile art. 753, 195, 199, 217, 220 Cod civil care reglementează contractul de vânzare-cumpărare, noțiunea actului juridic, consimțământul, nulitatea absolută a actului juridic nulitatea actului juridic ce contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri și art. 21 din Codul familiei, care stabilește dreptul soților de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune.

Iar, cu referire la normele invocate instanța a stabilit că consimțământul lui Costin Tudor la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007, a fost exprimat în mod valabil la notar la data încheierii contractului, fapt confirmat prin declarația întocmită și autentificată de notarul Vera Filimon nr. 2751 din 14 iunie 2007, prezentată instanței de apel în original de către notar, iar consimțământul lui Costin Tudor de a încheia un contract de vânzare-cumpărare se confirmă suplimentar și prin susținerile reclamantului Costin Tudor indicate în cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, instanța a conchis că concluziile primei instanțe precum că la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773 din 14 iunie 2007, a lipsit acordul proprietarului devălmaș Tudor Costin contravin declarației notariale semnate de Costin Tudor prin care acesta și-a manifestat consimțământul la înstrăinarea bunului imobil către soția sa Costin Maria.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că prima instanță nejustificat a invocat drept temei de declarare a nulității contractului nr. 2773 din 14 iunie 2007, faptul că, Costin Măria și Costin Tudor nu și-au manifestat acordul pentru înstrăinarea bunului imobil lui Harcovei Inga, și a menționat că conform pct. 4 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 2773, valoarea imobilului comercializat a fost evaluată de părți la suma de 57 000 lei, care a fost achitată de cumpărător - vânzătorului până la încheierea contractului.

La acest capitol instanța de apel a reținut că prima instanță declarativ a indicat că Apostu Viorica și Apostu Daniel au acționat cu rea-credință la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 2717 din 10 iulie 2007 cu Harcovei Inga și a remarcat că rea-credința a lui Apostu Daniel și Apostu Viorica nu poate fi confirmată prin înstrăinarea în scurt timp a imobilului din str. Valea Cînepii 12, s. Ghidighici mun. Chișinău, întrucât odată cu înregistrarea dreptului de proprietate noii proprietari aveau dreptul de folosință, posesiune și dispoziție asupra imobilului cumpărat, inclusiv și dreptul de a decide soarta de mai departe asupra acestui bun.

Concomitent instanța a considerat neîntemeiate susținerile lui Costin Tudor precum că, Apostu Daniel urma să-i cumpere un apartament în mun. Chișinău din banii obținuți din vânzarea casei de locuit din s. Ghidighici și a stabilit că asemenea clauză nu derivă din contract, iar Costin Tudor nu a prezentat careva probe ce ar confirma aceste argumente pe când Apostu Daniel a negat acest fapt.

Astfel, cu referire la prevederile art. 121-122 CPC, instanța a menționat că la baza unei hotărâri judecătorești nu pot fi puse declarațiile uneia dintre părți atât timp cât acestea nu se confirmă prin probe.

Iar, cu referire la reglementările art. 307 alin. (1) și (2) și art. 506 alin. (4) Codul civil, instanța de apel a dedus că Harcovei Inga și Harcovei Constantin sunt cumpărători de bună-credință, ca efect al acestei concluzii, este imposibilă revendicarea bunurilor din proprietatea acestora, atât timp cât nu au fost prezentate probe ce ar confirma reaua-credința acestora manifestată la încheierea contractului din 10 iulie 2007.

În același timp cu referire la cerințele privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6979 din 21 mai 2012 încheiat între Costin Nicolae și Apostu Viorica și contractului de vânzare-cumpărare nr. 576 din 20 ianuarie 2014, încheiat între Apostu Viorica și Cornescu Viorel, instanța de apel a invocat art. art. 227, 195 Cod civil care stabilește noțiunea actului juridic și nulitatea actului juridic afectat de eroare și a remarcat că pentru a reține eroarea asupra substanței obiectului contractului se impune ca partea care invocă acest viciu de consimțământ să fi fost în eroare cu privire la calitățile substanțiale ale obiectului contractului, iar cocontractantul să fi cunoscut starea de eroare a celeilalte părți cu privire la un element esențial în încheierea contractului, însă Costin Tudor nu a explicat în ce a constatat eroarea la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a cotei-părți din casa de locuit din 21 mai 2012.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic alegațiile lui Costin Tudor precum că, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 21 mai 2012, avea probleme de sănătate, reținând la acest capitol certificatul eliberat de IMSP Spitalul Republican la 05 aprilie 2012, pe care se axează Costin Tudor, însă din care nu rezultă că acesta din urmă nu-și conștientiza acțiunile, cu atât mai mult cu cât Costin Tudor a fost externat la 04 aprilie 2012, pentru prelungirea tratamentului, pe când contractul a fost încheiat la 21 mai 2012, adică peste 1 lună și jumătate de la externarea.

De asemenea, instanța a reținut declarațiile notarului Reșetnicov Ala din care rezultă că la încheierea contractului din 21 mai 2012, Costin Tudor și Apostu Viorica și-au exprimat consimțământul și au confirmat acordul lor la perfectarea și autentificarea actului notarial nu este viciat precum și că nu sunt lipsiți sau limitați în capacitatea de exercițiu, inclusiv lipsesc orice circumstanțe care i-ar fi impus să încheie contractul în condiții neavantajoase pentru ei, iar înainte de a se adresa cu cererea privind autentificarea contractului, Costin Tudor a solicitat notarului autentificarea mai multor acte juridice, inclusiv și la data de 22 martie 2012 a procurii în vederea înstrăinării bunului imobil din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău.

Totodată, remarcând art. 233 și art. 271 Cod Civil, care prevede termenul înaintării acțiunii privind anularea actului juridic și aplicarea prescripției extinctive instanța de apel a conchis că prima instanță în mod întemeiat a stabilit că reclamantul Costin Tudor a omis termenul de contestate a nr. 6979 încheiat cu Apostu Viorica, or, contractul a fost încheiat la 21 mai 2012, în timp ce cererea de chemare în judecată a fost depusă la 24 februarie 2014, iar Apostu Viorica și Apostu Daniel au invocat omiterea termenului de prescripție.

La fel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate și concluziile primei instanțe în partea ce ține de respingerea cerințelor cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 576 din 20 ianuarie 2014 încheiat între Apostu Viorica, Apostu Daniel și Cornescu Viorel, concluzionând că Costin Tudor nu a invocat careva temeuri de declarare a nulității contractului respectiv.

La 04 aprilie 2016, Costin Tudor a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile să fie admise integral.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor înaintate sunt neîntemeiate și ilegale și rezultă din interpretarea eronată a legii, neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată și încălcarea normele de procedură civilă, fapt care în consecință a dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

Indică că instanțele ierarhic inferioare au respins cerințele cu privire la recunoașterea nulității contractelor încheiate între Costin Tudor și Apostu Viorica, precum și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 576 din 20 ianuarie 2014 încheiat între Cornescu Viorel și Apostu Viorica, a cotei-părți în mărime de 17/200 din casa de locuit din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv, însă consideră că această soluție a instanțelor contravine reciproc, deoarece, instanța nu poate în același timp să dispună că acțiunea este neîntemeiat și în același timp tardivă.

La fel, susține recurentul că instanțele judecătorești au lăsat fără apreciere faptul că din motive de sănătate dînsul a fost în imposibilitate de a acționa, or, faptul că dînsul a fost bolnav inclusiv la data de 21 mai 2012, și la 20 ianuarie 2014, cînd au fost încheiate contractele contestate se confirmă prin certificatele medicale anexate la materialele cauzei.

Astfel, invocă că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 272, alin. (1) Cod civil, în conformitate cu care termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, iar dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Recurentul indică că sunt neîntemeiate și concluziile instanțelor judecătorești cu referire la lipsa temeiurilor de nulitate, or, la caz drept temei de eroare constituie atît faptul că dînsul nu și-a dat seama de acțiunile întreprinse și nu le-a putut dirija la momentul întocmirii contractelor în privința casei de la Vasileco 26, mun. Chișinău (art. 225 al CC) cît și faptul că Apostu Daniel s-a folosit de această situație și a căutat să acționeze viclean (dolul art. 228 al CC), iar, notarul Resetnicova Ala nu a ținut cont de faptul că la momentul încheierii contractelor în privința casei din str. Vasilenco 26, mun. Chișinău dînsul era bolnav și avea nevoie de îngrijire permanentă din partea altor persoane, mai mult decît atît în perioada respectivă se afla în spital fiind ținut la pat.

Menționează recurentul că suferă de epilepsie, fapt ce se confirmă prin certificatul anexat la materialele dosarului, iar notarul urma să verifice dacă dînsul își dădea seama de acțiunile sale și dacă din cauza stării de sănătate era în posibilitate să semneze careva acte, sau dacă din cauza handicapurilor fizice, nu trebuia să participe o anumită persoană pentru a semna contractele încheiate.

De asemenea, relatează recurentul că este victimă ale acțiunilor lui Apostu Daniel care a obținut în urma vînzării casei din s. Ghidighici, mun. Chișinău suma de 38 000 euro, și nu i-a achitat/transmis dînsului careva bani, iar recipisele în care se menționează anumite sume de bani, au fost prezentate de Apostu Daniel în scopul de a duce în eroare instanța.

La fel, indică recurentul că nu a dat acordul la vînzarea casei de locuit din s. Ghidighici, mun. Chișinău iar declarația prezentată de Filimon Vera prin care se menționează că dînsul ar fi fost de acord cu vînzarea casei respective nu corespunde realității, deoarece nici el și nici soția sa nu au semnat o asemenea declarație.

La 13 iunie 2013, Apostu Viorica, Apostu Daniel, Harcovei Consantin, Harcovei Inga, Cornescu Viorel și Cornescu Cristina, reprezentați de avocatul Lazari Constantin, au depus referință asupra recursului declarat de Costin Tudor invocînd netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel.

La 27 iunie 2016, Harcovei Constantin au depus referință asupra recursului declarat de Costin Tudor solicitînd respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 aprilie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 16 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Costin Tudor este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Costin Tudor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Costin Tudor asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Costin Tudor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Costin Tudor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță